

Maandag 5 maart 1917 – enige editie

Uit België.

Men meldt ons uit Terneuzen:

Zaterdag zijn te Terneuzen ongeveer 30 personen, mannen, vrouwen en kinderen van Nederlandse nationaliteit aangekomen, die tot nu toe in België gewoond hadden. Tengevolge van het daar heersende gebrek en de onmogelijkheid om er verder in hun levensonderhoud te voorzien, waren zij door bemiddeling van de Nederlandse consul te Gent, de heet van Kuijk, over de grens gekomen. Alvorens hun passen van de Duitse autoriteiten te kunnen krijgen, hadden deze Nederlanders zich vier weken moeten laten interneren. Tenslotte was de tijd voor de thans gearriveerden met een week verminderd. Het voedsel, dat ze gedurende die tijd kregen, was ver van smakelijk en onvoldoende. Voor hen, die nog geld hadden en nog een en ander konden kopen, was het draaglijker.

Naar we van enkelen van hen vernamen, is er in Gent aan verschillende levensmiddelen groot gebrek en zijn vele artikelen peperduur. Als voorbeeld werd o.m. verteld, dat een stukje kwatta, hier verkocht voor 6 cent, daar 90 centiem geldt. Schoenwerk kost daar meer dan het dubbele van hier. Het zakenleven (de winkels) staat zo goed als stil, bij gebrek aan kopers.

Volgens die zegsman zijn er op het ogenblik nog ruim 100 Nederlanders geïnterneerd, die nog een week moeten blijven, en dan ook hun pas zouden krijgen om naar Nederland te vertrekken. Verder zouden ongeveer 800 vrouwen, wiens mannen in Nederland werken of geïnterneerd zijn, een pas hebben aangevraagd, doch eer ze die krijgen, zullen ze eveneens een maand geïnterneerd moeten blijven.

De druk van de Duitse militairen op de bevolking is zwaar, wel iets minder op de Hollanders dan op de Belgen. Een van onze zegslieden uitte ernstige klachten over de verbitterde houding van de Belgen tegenover de Hollanders, die zij nog altijd beschuldigen de Duitsers te hebben doorgelaten om België te verpletteren;

Terstond na aankomst hier heeft het gezelschap door de zorgen van de daarvoor aangewezen mensen, een flink maal kunnen gebruiken, wat hen blijkbaar ten zeerste opmonterde. Ze zijn mede door de zorg van dat comité naar verschillende bestemmingen in Nederland vertrokken.

Een schipper, die te Hansweert is binnengekomen uit Antwerpen, had enige prijzen van levensmiddelen daar genoteerd, nl. 1 kg boter 14 frank, 10 kg aardappelen 4,5 frank, 1 kg vlees 6 frank, 1 kg spek 12 frank en 1 kg zeep 6 frank.

Nederlanders in België.

Brussel, 27 februari.

Mijnheer de redacteur,

Waar het hier het algemeen belang van uw landgenoten in België geldt, zal u misschien het volgende willen opnemen.

Graag wens ik het volgende onder de aandacht van de Nederlandse regering te brengen.

Toen in de maand augustus 1916 de Duitse overheid hier in België aan het consulaat te kennen had gegeven, dat het zenden van kleine pakjes levensmiddelen uit Nederland aan Nederlanders hier te lande bezwaren opleverde, kwam er een commissie tot stand, die in overleg met de Duitse overheid en het consulaat van deze de

toestemming verkreeg om in Brussel, Antwerpen en Luik, benevens andere kleine plaatsjes in België, de Nederlanders op te roepen, ten einde voor gezamenlijke rekening levensmiddelen uit Nederland te betrekken, met dien verstande, dat de commissie voor een gelijkmatige verdeling zou zorg dragen, dat er bv. aan elke volwassene 5 kilo en aan kinderen onder de 15 jaar 2 ½ kilo levensmiddelen per maand kon worden verstrekt.

Een delegatie deed reeds meerdere malen stappen bij de bevoegde regeringspersonen en distributiecommissies in Nederland, en bracht het zo ver, dat zij zich bevoegd achtte, aan de verschillende inschrijvers geld te doen storten, ten einde tot de aankoop van levensmiddelen in het vaderland te kunnen overgaan. Het geïnde bedrag werd bij een daarvoor aangewezen bankier in Nederland afgedragen, nu ongeveer een maand geleden. De vergunning tot uitvoer laat echter nog steeds op zich wachten.

Is het verwonderlijk, dat reeds vele starters hun ontevredenheid betuigen, en dat de commissie dagelijks wordt lastig gevallen met klachten, temeer daar de meesten, ik durf gerust zeggen allen, nu ook verstoken blijven van hun, vóór de maand augustus 1916 geregelde, zendingen van hun familie in Nederland.

Ik hoop, dat deze oproep aan de regering tot het gewenste resultaat mag leiden.

U dankende voor de verleende plaatsruimte, teken ik

Hoogachtend,

Theo Lunenburg,  
114 Jozef Coosemansstraat, Brussel.